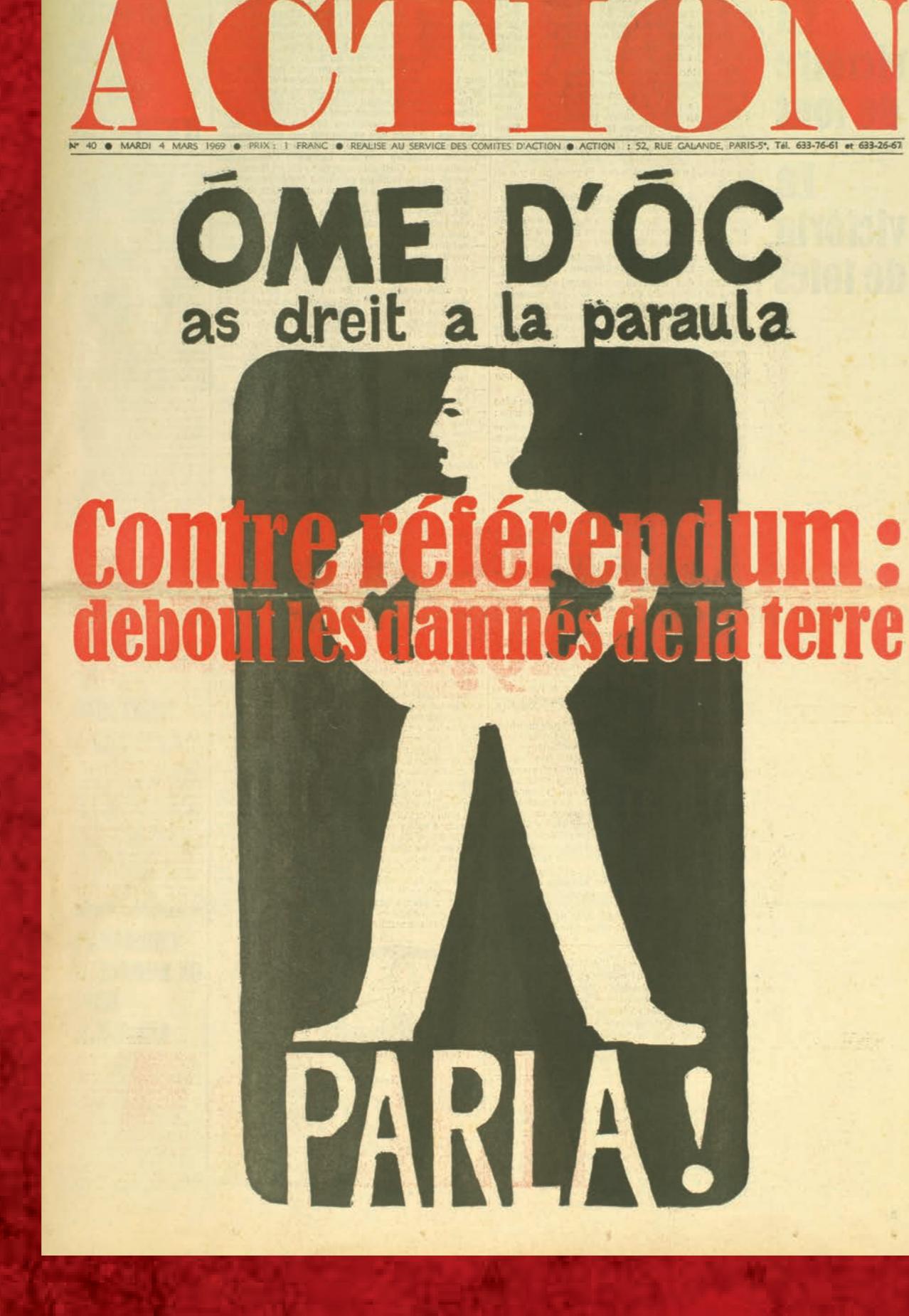

L'OCCITANISME politic

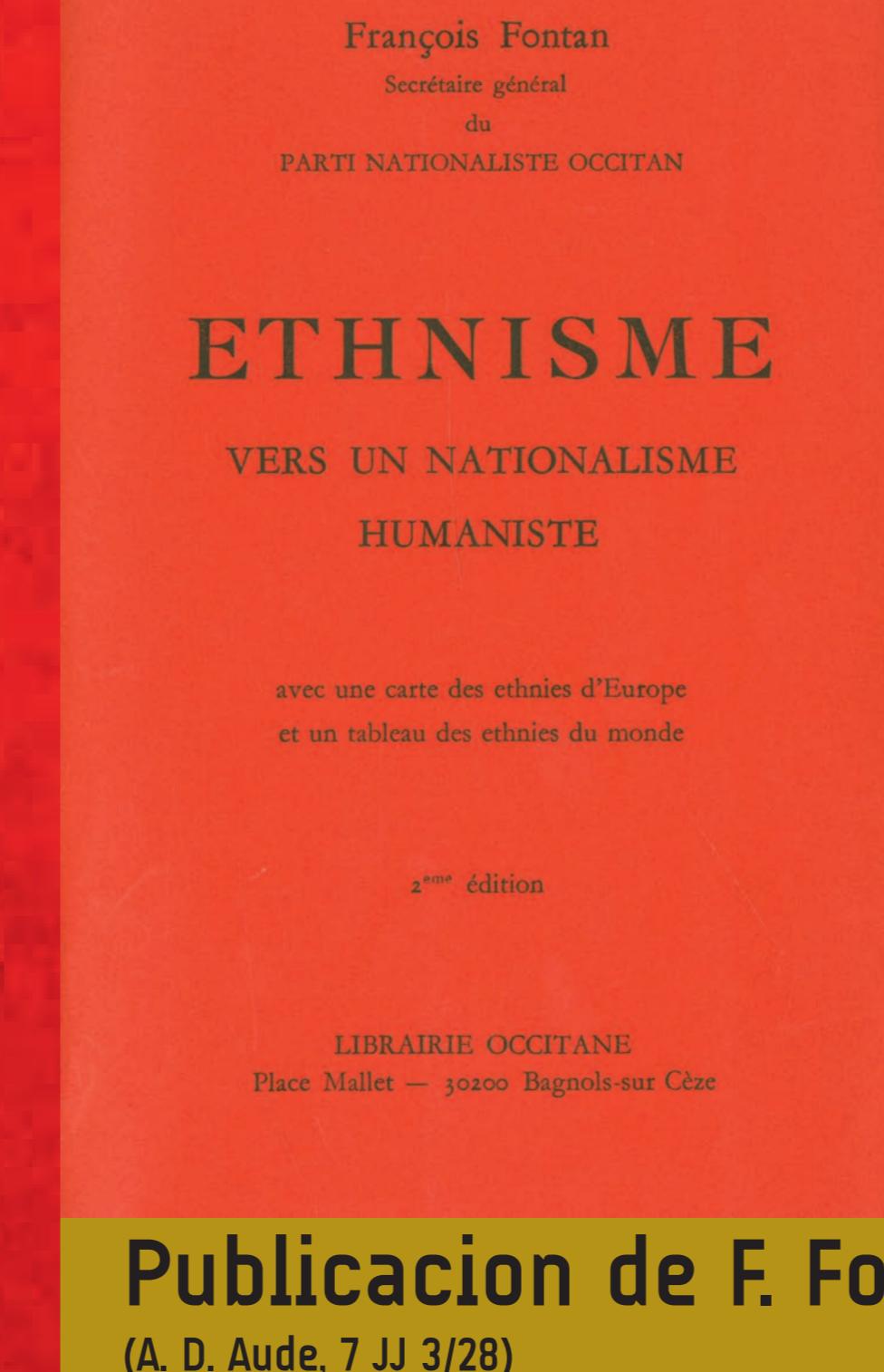
Fenomène multifòrme, « l'occitanisme » se situís a l'encòp dins lo camp cultural (defensa d'una lenga e d'un patrimòni) e dins lo camp politic (presa en compte dels problemas economics e socials, remesa en causa de las estructuras centralas de l'Estat).

Francés Fontan (1929-1979) a un trajècte politic atípic (del monarquisme al trotsquisme). Tre 1954, met en abans un nacionalisme separatista, que refusen los responsables de l'IEO. En 1959, fonda lo Partit Nacionalista Occitan (PNO). Son programa s'apièja sus un principi, « l'etnisme ». L'objectiu del partit es de favorizar « l'independéncia e l'unitat de cada nacion definida d'aprep los critèris etno-lingüistics ». Entre las nacions colonizadas d'Euròpa, la mai nombrosa e la mai granda es Occitania. Dins Aude, lo PNO sembla pas d'aver dispausat d'organismes estructurats. En agost de 1967, se manifèsta per d'inscripcions divèrsas : « Vive Trencavel. PNO », « Occitanie libre ! PNO », « Ici commence la vraie Occitanie ».

A la Città, les pinceaux du P.N.O.
sont à nouveau entrés en action

Reproducció de l'affiche en serigrafia realitzada pels estudiants de les Bèlas-Arts de París simpatitzants del moviment viticola audenc a l'endeman de mai de 1968, publicada dins *Action*, n°40, 4 de març de 1969 (coll. Claude Martí)

Publicació de F. Fontan e carta qu'illustra son prepaus

(A. D. Aude, 7 JJ 3/28)

Del 19 de decembre de 1961 al 20 de febrer de 1962, la cauma dels carboners de La Sala, víctimes de la re-estructuració dels Carbonatges de França, apareix dins lo mitan occitan coma una « revolta dels colonitzats de l'interior ». Lo 4 de febrer de 1962 vei la fundacion a Narbona del Comitat Occitan d'Estudis e d'Accion (COEA). Robèrt Lafont daissa la presidència de l'IEO per ne venir lo secretari general. De 1962 a 1964, lo COEA definís son programa politic : regionalisme e luta contra lo colonialisme interior. De 1964 a 1968, interven d'un biais mai dirècta e s'opausa al gaullisme. Susprés pels eveniments de mai de 1968, lo COEA arriba pas a trapar son posicionament. Se dissolv en 1971 per daissar plaça a « Luta occitana ». Lo moviment novèl aculhí joves qu'apartenon a l'esquerra revolucionària e sendicalistes països. L'anònima en octubre de 1971 de l'agrandiment del camp militar de Larzac mobiliza los occitanistas que, al costat dels exploradors agrícoles, prenon part a las manifestacions contra lo projecte. Nais alara l'eslogan « Gardarem lo Larzac ». La mediatisacion es granda e la batèsta de Larzac pren una dimension simbolica. En 1981, Francés Mitterrand, president de la Republica just elegit, met un tèrme al projecte d'extension del camp de Larzac.

En 1974, Robèrt Lafont entrepen de se presentar a las eleccions presidenciales mas sa candidatura capita pas en rason d'un nombre insufisent de signaturas validades d'elegits. Lo moviment socialista occitan *Volèm Viure Al País* nais dels comitats de sosten (locals e regionals) a aquesta candidatura. Obtén l'autonomia pel país d'òc es sa revendicacion maja. La capitada del moviment occitan dins las annadas 1970-1975 ten fòrça a sa compausanta culturala: lo public manifèsta sa simpatia als espectacles e concerts.

Al temps de la crisi viticola grèva de 1975-1976, los militants de *Volèm Viure Al País* se jonhon al combat dels vinhaires fins a la fusilhada mortala de Montredon lo 4 de març de 1976. Dins un ambient d'afrontaments violents, un grop efemè e clandestin *Farem tot petar* revendica quauques attempts (tardor de 1974-prima de 1975). Tre 1980, l'occitanisme politic coneix un cèrt declin, mai que mai en rason de la situacion politica en França e del vam novèl de l'esquerra parlamentària (deguda a l'Union de l'Esquerra).

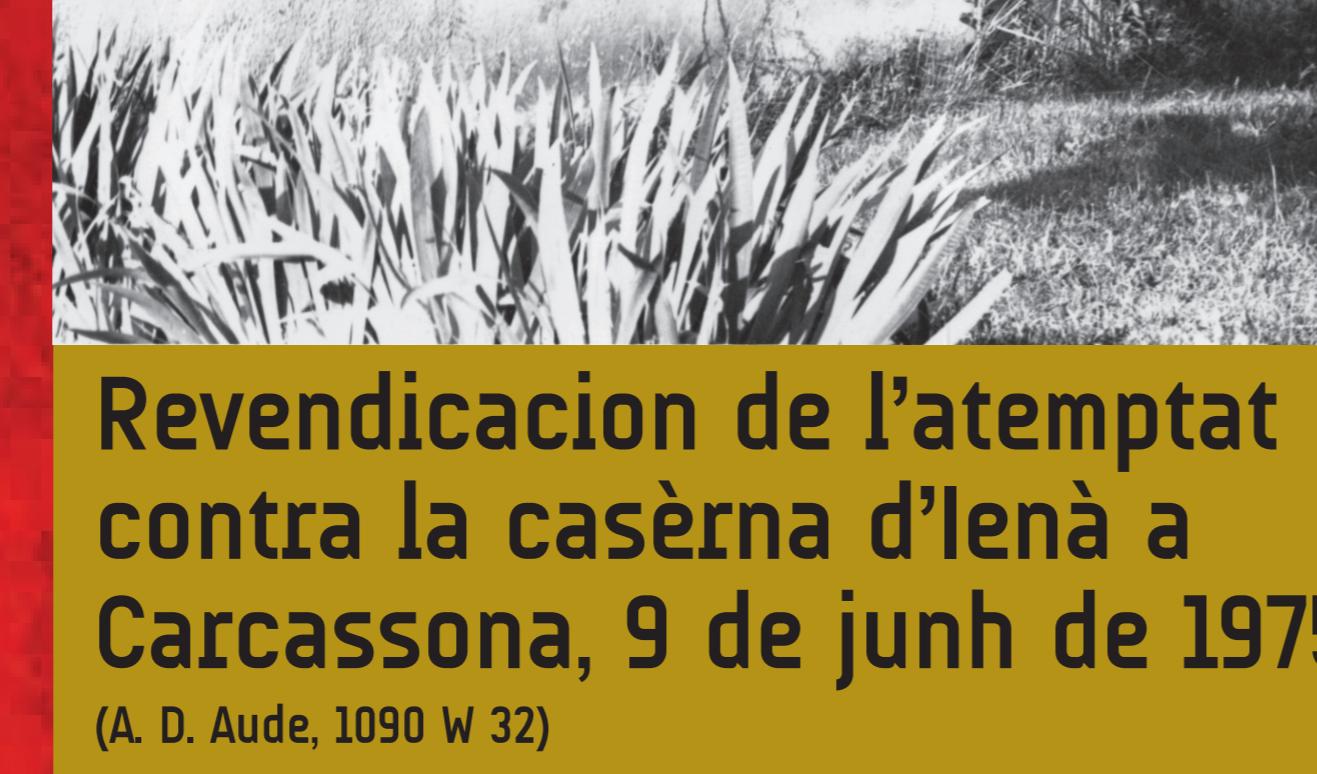

Plancarda de manifestacion que pòrta l'eslogan que balharà son nom al moviment socialista occitan nascut en 1975

(Viure, n° 20, été 1970. A. D. Aude, 7 JJ 1/45)

Aficha *Gardarem lo Larzac*, litografia Provença, Avinhon, 1973 (coll. Claude Martí)

Revindicacion de l'attemptat contra la caserna d'lenà a Carcassona, 9 de juny de 1975

(A. D. Aude, 1090 W 32)